

Visita simpàtica a Vilanova

Aital com estava anunciat, el dissabte últim, cap el vespre, arribaren a nostre poble de Vilanova de La Roca els «Minyons de Muntanya», seccions de la Lliga Espiritual de Nostra Senyora de Montserrat de Barcelona i dels Círcols Catòlics d'Obrers de Mataró i Badalona.

Un nombre de cinquanta arribaren acompanyats del seu digne Director, Doctor En Antoni Batlle, Pvre. N'hi havia de tota edat i condició, d'11 a 20 anys, fills uns de rics comerciants i propietaris i altres d'humils obrers, però habillats tots de la mateixa manera, sense distinció social.

Acamparen al camp de sota la plaça de la Rectoria. En un instant quedaren instal·lats un potent foc de llum i les tendes de campanya, treballant del primer a l'últim amb un delit extraordinari, tot i haver arribat cansats de Montmeló, amb una pesant motxilla al coll.

Durant tota la vesprada regnà entre ells la més franca alegria, ja corrent, fent foc, enfilant-se pels arbres, etc., fins arribar a a l'hora de sopar, que es féu cada ú.

A les 9 de la nit, arribà una secció de Mataró; a les 11, altra de Badalona i a la una de la nit arribà encara un individu.

A les 6 del matí del diumenge ja tots estaven desperts, cridant, rient i fent gimnàsia tots junts. Prop de dos quarts de 8, formats tots amb els seus banderins, entraren a l'Església per a oir la Santa Missa, que celebrà el susdit Reverent Batlle. Amb compostura i pietat cristianíssimes, seguïen amb veu alta els passos de la Santa Missa, combregant un estol d'ells, després del qual el senyor Rector dirigí breument la paraula per a remènciar a dits joves el formós exemple de pietat que acabaven de donar a la població.

En retornar al campament, tingueren la sorpresa, de manera especial la gent menuda, de que una de les tendes de campanya havia desaparegut amb les motxilles i tots els estris... ¡Segurament els lladres ho havien robat! (¿?).

Esmorzaren depressa, organitzant una batuda per les muntanyes properes enfilant-s'hi com llebres, a fi de trobar els lladregots; més... sense saber-se com, a paragué de nou la tenda de campanya amb tots els estris, sense faltar-hi res. ¡Es veu que encara hi ha lladres honrats! (Fou un joc).

A les 9 arribà una altra secció de Barcelona en companyia de Mn. Anglés, essent el conjunt de minyons no menys de 60.

A les 12 cada ú es féu també la mines-tre, amb la consegüent alegria i cordialitat. ¡Era curiosíssim veure'ls amb el foc, les pel·les, etc...

Després de les hores d'expansió i els

jocs propis de dits «Minyons», el Reverent Batlle, revestit amb estola i roquet, féu la benedicció dels nous minyons que aquell dia van entrar a formar part de l'associació.

Cap el tard, en anar a llurs llars, visitaren nostre «Casal Catequístic», quedant complaguts de l'esvelt edifici.

Tots marxaren contents i satisfets de l'excursió, agraïnt les moltes atencions que ha tingut la població per ells, visitant ses tendes, etc., de manera especial la casa «Soldat», que els facilità el pa, la lleyria, la palla, etc.

Es d'admirar, avui que la joventut està tan malmesa, de manera especial als pobles, que surtin de la ciutat, com exquisides flors, aquests joves excursionistes, en quals excursions practiquen la religió, la moralitat, la higiene, la valentia i fins les ciències, puix que hi ha entre ells qui es dedica a l'arqueologia, qui a la botànica, qui a la geologia, etc. I demés aprenen de fer-se la minestra i fins practiquen l'economia domèstica, no fumant ni bevent vi fora de dies extraordinaris.

¡Deu vulgui que augmentin cada dia més els «Minyons de Muntanya», esperança de la salvació de nostra pàtria!

B. Binué i Torrents

ODONTÒLEG (Dentista)

Visita els Dimarts, Dijous i Dissabtes, de 9 a 12 dal mati

Doctor Robert, 29 :: Granollers

Diu el Redactor Poeta...

*Si no fos mon germà gran
provarla de desfer,
caríssim amic Duran,
els versos que vâreu fer.*

*Jo aquest mot només l'aplico
a l'honor i a la raó
i per ells fins sacrífic,
més d'un cop, quant llnc de bo.*

*Agraeixo de primer,
d'estufats que tots estem,
l'elogi que vâreu fer
de LA VALL i els que la fem.*

*Si a tothom deixés content?
Ja se sap que sempre aterra,
mareja i va malament
la veritat, als de l'Esquerra.*

*I demés heu de pensar
(d'aquí ve l'amor que els tinc,
que cap d'ells en sol donar
durant l'any tan sols ni cinc.*

*Els articles que pertocuen
a Narfent i a F. A.,
són ja tantes les que toquen
que s'els ha de dispensar.*

*En Wess Bussku, els que el coneixen
diuen que és un mal soldat,
puix els pobres que el llegeixen
Wess Bussku, si els ha enredat.*

*Que en Segarra ho fa mes bé?,
jo ho recrec, mal antria;
no li cal pagar el paper
ni res de secretaria!*

*No sabeu el bé que va
si un article no surt bé,
poguer-lo ben estripar
i agafar un altre paper.*

*Nosaltres hem de comptar,
i ja sabeu amic Duran
que el paper està molt car
i de quartos no s'en fan.*

*I ara passem a parlar
poc o molt del monument
que em voleu vos aixecar
en prova d'agraïment.*

*Hauria d'ésser baixet,
puix a més d'ésser de moda
jo pateixo el mal aquest
que un xic alt, el cap em roda.*

*En lloc de fer-me refilar
jo crec que valdria més
que ens paguessiu un sopar
a la fonda que us semblés.*

*I parlo en plural perquè
(em fa por que us daré pena)
quan fem broma solem ser
pel cap baix una vintena.*

*Això sí, som uns minyons
que com molts no hi mengem pas,
més davant d'uns menjars bons
fem també un bon paperàs.*

*En fi, vaja, que jo crec
que amb cent pàfles que us poseu
tan sols a l'infern del gec,
el sopar liquidareu.*

*Més, si per brindis voleu
un discurs fet amb quartetes,
cal, amic, que prepareu
un billlet de mil pessetes.*

*Que hi farem amic Duran!
Els uns tiren de rendeta
i altres tiren bromejant
com jo i vos i*

EN PAU POETA